

Svečana dodjela Nagrade hrvatskog glumišta iznova poziva na 'remont'

Nije problem u sportašima na sceni, nego u tome što je kazalištu pripala sporedna uloga

Bojana Radović

I prije svečane dodjele Nagrade hrvatskog glumišta bilo je jasno da će Vojnovićev "Ekvinocij", predstava Dubrovačkih ljetnih igara, obilježiti kazališnu 2024. Potvrdile su to i nominacije – njih čak sedam – kao i četiri osvojene nagrade, među kojima su i one najvažnije: za najbolju predstavu u cjelini i Krešimiru Dolenčiću za najbolju režiju te one glumačke Zrinki Cvitešić za najbolju žensku i Goranu Višnjicu za najbolju mušku ulogu.

Balet ostao po strani

Krešimir Dolenčić ujedno je i dvostruki pobjednik jer kući je ponio i nagradu za najbolju režiju opere, i to Mozartova "Figarova pira", u produkciji HNK Osijek, dok je Nagrada hrvatskog glumišta za najbolju opernu predstavu u cjelini pripala Verdijevu "Rigolettu" pod dirigentskim vodstvom Piera Giorgija Morandija, u režiji Piera Francesca Maestrinija i produkciji HNK Zagreb. Kada je riječ o operama, slavili su i Goran Jurić, nagrađen za ulogu Wotana u operi

"Rajnino zlato" HNK Ivana pl. Zajca Rijeka, Diana Haller za ulogu Giovanne Seymour u operi "Anna Bolena" istog kazališta te Franko Klisović za izuzetno ostvarenje mladih umjetnika do 30 godina. Bila je ovo i godina suvremenog plesa u kojoj je balet ostao po strani, a nagrade su osvojili: predstava "House Bolero", plesač Šimun Stančević i plesačica Alexandra Madsen, a najboljom dječjom predstavom proglašena je "Bajka sva od šećera" u režiji Sare Lustig te koprodukciji Kazališta Virovitica i Gradskog kazališta "Joza Ivakić" Vinkovci.

Imena svih ostalih dobitnika od nedjelje uvečer su na svim portalima, ali svakako treba spomenuti dobitnice nagrada za životno djelo, glumicu Helenu Buljan i opernu divu Gertru-

Krešimir Dolenčić je jedini dvostruki pobjednik nagrađen i za režiju Vojnovićeva "Ekvinocija" i za najbolju režiju opere, i to Mozartova "Figarova pira"

du Munitić. Njihove riječi o važnosti kazališta ujedno su i jedino što treba pamtit sa svečanosti tradicionalno održanoj u HNK Zagreb, jer je najnovija svečanost kazališne umjetnosti iznova dokazala da Nagradi hrvatskog glumišta treba hitan remont. Sve primjedbe koje se iznose godinama i dalje stoje, a one se u prvom redu odnose na broj kategorija, bijenalne smjene baleta i suvremenog plesa, kao i rad žirija, koji često nagrade dijeli kako da bi ravnopravno bile raspoređene po kazalištima cijele zemlje (kako drukčije objasniti nagrade za sporedne uloge koje su osvojili Ljubomir Kerekeš i Helena Minić Matanić, oboje za "Slučaj vlastite pogibelji" HNK Varaždin i HNK Rijeka), a ne po stvarnim umjetničkim dosezima određenih predstava... Time strukovne nagrade postaju svojevrsno pokriće za sve veće probleme naših kazališta, repertoarne politike te prije svega izvaninstitucionalne scene.

Svake godine tone sve dublje

Posebna je pak priča sama svečana dodjela nagrada, koja iz godine u godinu tone sve dublje. Očito ni sama Hrvatska televizija više nema previše strpljenja, pa smo tako ovogodišnju dodjelu gledali u dva dijela, na dva TV kanala. Pritom početak na Trećem programu, s javljanjima s crvenog tepiha, koji je trebao pokazati ekskluzivnost nagrade, kao i njen glamur, zaista ne može dobiti čak ni prolaznu ocjenu. Upitna je ideja da se ovog puta spoje kazalište i sport, tj. naši olimpijski dobitnici. Svaka čast našim sportašima, ali oni nisu nimalo krivi za nemuš scenarij koji im je dan u ruke jer da je nekim slučajem netko neupućen sjeo pred televizor, činilo bi mu se da su glumci u sporednim ulogama nekog sportskog nagrađivanja.

Svi razgovori prezentera doslovno su "pali s Mrsa", u čemu svakako prednjači pitanje Marinu Čiliću koje je predstave gledao dok je bio mali (?). Naravno, nije problem u Donni Vekić, koja je prvi put bila u HNK Zagreb (nisu tamo bili ni mnogi rođeni Zagrepčani, pa ni neki tzv. djelatnici u kulturi koji se ponose činjenicom da nikada nisu gledali balet i operu), i to odmah na njegovoj pozornici, već u onima koji su je doveli u situaciju da to kaže u programu nacionalne televizije. Kazalište je tako na svečanoj dodjeli svojih nagrada predstavljeno kao svojevrsan "vrtić" u kojem se zabavljaju oni koji nemaju pametnijeg posla kao što je to predstavljanje Hrvatske u svijetu i osvajanje olimpijskih medalja. A svi bismo se trebali pitati što smo to dali kazalištu da se probije u svijet. ●

SANJIN STRUKIĆ/PIXSELL

NAŠI IZ HOLLYWOODA Zrinka Cvitešić i Goran Višnjić predali su nagradu za izniman doprinos kazališnoj umjetnosti Aleksandru Saši Mondecaru, ali i sami primili glumačke nagrade